1962 3 ఎస్ సీ ర్ 1

మెరీనా హోటల్ యొక్క నిర్వహణ

వర్సెస్

వర్క్ మెన్

(వాంచూ, కె.ఎన్.గుప్తా, కె.సి.దాస్)

పారిశ్రామిక వివాదం-బోనస్-హోటల్ కార్మికులకు సర్వీస్ ఛార్జీలు, చిట్కాలు-బోనస్ పొందలేకపోతే-క్యాజువల్-కమ్సిక్వెన్స్ లీవ్-లీవ్-మొత్తం-ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ యాక్ట్, 1954 (ఢిల్లీ 7 ఆఫ్ 1954), పేజీ 22.

ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పును అప్పీలుదారుడు, న్యూఢిల్లీలోని ఒక హోటల్, దాని పనివారి మధ్య వివాదాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, పిటిషనర్ (1) కార్మికులకు సర్వీస్ ఛార్జీలలో వాటా లభించిందని మరియు కస్టమర్ ల నుండి చిట్కాల ద్వారా కొంత మొత్తాన్ని పొందారని, అందువల్ల వారికి ఎటువంటి బోనస్ ఇవ్వలేమని పిటిషనర్ సవాలు చేశారు. మరియు (2) ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ యాక్ట్, 1954 లోని సెక్షన్ 22 ప్రకారం గరిష్టంగా 12 రోజులు మాత్రమే సెలవులు ఇవ్వడానికి ట్రిబ్యునల్ 15 రోజులు సెలవు ఇవ్వడం సమంజసం కాదు. ప్రస్తుత కేసులో పనివారు ఏళ్ల తరబడి లాభాలు ఆర్జించడానికి దోహదపడ్డారని, పిటిషనర్ కార్మికులకు చెల్లించే వేతనాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే వారి ప్రస్తుత వేతనాలకు, జీవన వేతనాలకు మధ్య చాలా వ్యత్యాసం ఉందని, సర్వీస్ ఛార్జీలు, టిప్స్ పంపిణీ ద్వారా వచ్చే మొత్తాలు వేతనాలను జీవన వేతన స్థాయికి తీసుకురావడానికి సరిపోవని నిర్వివాదాంశం.

ప్రస్తుత వేతనానికి, జీవన వేతనానికి మధ్య ఉన్న అంతరాన్ని పూడ్చడానికి అందుబాటులో ఉన్న లాభాల మిగులును మినహాయించి కార్మికులకు బోనస్ చెల్లిస్తారనేది అందరికీ తెలిసిన విషయమేనని,

ఒకవేళ కార్మికులు లాభాల సంపాదనకు దోహదపడ్డారని, ప్రస్తుత సందర్భంలో ఫుల్ బెంచ్ ఫార్ములా ప్రకారం లాభాల మిగులు ఉంటే, కార్మికులకు బోనస్ లభిస్తుంది.

వోల్టాస్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఐటీఎస్ వర్క్ మెన్, (1961) 3 ఎస్.సి.ఆర్.

ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ యాక్ట్-1954 లోని సెక్షన్ 22 నిబంధనలకు విరుద్ధంగా 15 రోజుల క్యాజువల్ కమ్ సిక్ నెస్ లీవ్ ఇవ్వడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసిందని, చట్టంలో పొందుపరిచిన విధంగా సెలవుల మొత్తాన్ని 12 రోజులకు తగ్గించాలని పేర్కొంది.

మెస్సర్స్ దాల్మియా సిమెంట్ (భారత్) లిమిటెడ్, న్యూఢిల్లీ వర్సెస్ వారి వర్క్ మెన్, ఎ. 1. ఆర్. 1960 ఎస్.సి. 413, తరువాత.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : 1960 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 393.1958 జూలై 1 నాటి ఢిల్లీ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పు నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు, 1958 నాటి ఐడి నెంబరు 99 లో అప్పీలు.

ప్రతివాది తరఫున **జనార్దన్ శర్మ.**

1961. ఆగస్టు 4.

కోర్టు తీర్పును వెలువరించినది ***వాంచూ, జె.***

-ఇది పారిశ్రామిక రంగంలో లీవ్ ద్వారా చేసిన విజ్ఞప్తి. అప్పీలుదారునికి, మరీనా న్యూ ఢిల్లీకి, దాని పని వారికి మధ్య ఒక వివాదం జరిగింది, దీనిని ఢిల్లీ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ కు పంపారు. వివాదంలో ఉన్న విషయాలు అనేక అంశాలను కలిగి ఉన్నాయి; కానీ వర్తమానంలో మనం ఈ క్రింది వాటి గురించి మాత్రమే ఆలోచిస్తున్నాము:

1. 1953-54, 1954-55 సంవత్సరాలకు బోనస్.

2. లీవ్

3. ప్రావిడెంట్ ఫండ్.

4. వేతన స్కేల్స్.

5. వర్క్ మ్యాన్ అలవెన్స్.

ఈ అంశాలను ఒక్కొక్కటిగా పరిశీలిద్దాం. బోనస్..

ఈ విషయంలో పిటిషనర్ మొదటి వాదన ఏమిటంటే, పనివారు సర్వీస్ ఛార్జీలలో వాటా పొందుతారు మరియు వినియోగదారుల నుండి చిట్కాల ద్వారా కొంత మొత్తాన్ని పొందుతారు కాబట్టి, వారికి ఎటువంటి బోనస్ ఇవ్వబడదు. ఈ విషయంలో రిలయన్స్ వోల్టాస్ కోర్టు చేసిన పరిశీలనలపై ఆధారపడి ఉంది. లిమిటెడ్ వి. దాని పనివారు (1) సేల్స్ మెన్ లతో వ్యవహరించేటప్పుడు, అమ్మకంపై కమీషన్ చెల్లించబడుతున్న సేల్స్ మెన్ లు గతంలో అప్పీలుదారు యొక్క లాభాల్లో వాటాను తీసుకున్నారని, అందువల్ల అందుబాటులో ఉన్న మిగులు లాభాల నుండి వారికి మరింత బోనస్ ఇవ్వడం సమర్థనీయం కాదని చెప్పబడింది.

(1) [1961] 3 ఎస్.సి.ఆర్. 167,

సర్వీస్ ఛార్జీల పంపిణీ ద్వారా వచ్చే లాభాల్లో పిటిషనర్ కార్మికులకు కూడా వాటా లభిస్తుందని, అందువల్ల వారు తదుపరి బోనస్ కు అర్హులు కాదన్నది వాదన. ఇప్పుడు అయితే; ప్రస్తుతం ఉన్న వేతనానికి, జీవన వేతనానికి మధ్య ఉన్న అంతరాలను పూడ్చడానికి అందుబాటులో ఉన్న మిగులు లాభాల నుంచి కార్మికులకు బోనస్ చెల్లిస్తారు. ప్రస్తుత కేసులో పనివారు లాభాల సంపాదనకు దోహదపడ్డారనేది వివాదస్పదం కాదు; అలాగే పిటిషనర్ కార్మికులకు చెల్లించే వేతనాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే వారి ప్రస్తుత వేతనానికి, జీవన వేతనానికి మధ్య చాలా వ్యత్యాసం ఉందనే విషయాన్ని

కొట్టిపారేయలేం. ఈ పరిస్థితుల్లో ఫుల్ బెంచ్ ఫార్ములా ప్రకారం లాభాల మిగులు ఉంటే కార్మికులకు సాధారణంగా బోనస్ ఇస్తారు.

మేము ఇంతకుముందే పేర్కొన్నట్లుగా, పిటిషనర్ వోల్టాస్ లిమిటెడ్ విషయంలో ఈ కోర్టు యొక్క పరిశీలనలపై ఆధారపడతాడు

(1). ఏదేమైనా, ఆ పరిశీలనలు పిటిషనర్స్ సహాయపడవని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. సర్వీస్ ఛార్జీలు, చిట్కాల పంపిణీ ద్వారా కార్మికులు పొందే మొత్తాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే వారి ప్రస్తుత ఆదాయానికి, జీవనాధారానికి మధ్య అంతరం ఏర్పడుతుందనడంలో సందేహం లేదు. పిటిషనర్ పై ఆధారపడుతున్న పరిశీలనలు వేరే సందర్భంలో జరిగాయి. వోల్టాస్ లిమిటెడ్ (1) యొక్క సేల్స్ మెన్ లతో వ్యవహరించేటప్పుడు, సేల్స్ మెన్ కమీషన్ సగటున నెలకు సుమారు రూ. 1,000 వరకు పనిచేస్తుందని, అందువల్ల వారి మొత్తం వేతనాలు చాలా సరిపోతాయని ఈ కోర్టు ఎత్తి చూపింది. ఈ నేపథ్యంలోనే ఏ ఆధారం మీద ఆధారపడి ఉందనే ప్రశ్నలు ఉత్పన్నమయ్యాయి.:

(1) [1961] ఎస్.ఎస్.సి.ఆర్.167.

అంతేకాకుండా, ఆ కేసులో సేల్స్ మెన్ లు వోల్టాస్ లిమిటెడ్ యొక్క మొత్తం కార్మికుల సంఖ్యలో ఒక చిన్న భాగం, అందువల్లనే సేల్స్ మెన్ లు ఇతర కార్మికులకు భిన్నంగా అప్పీలుదారు యొక్క లాభాలలో వాటాను తీసుకున్నారు కాబట్టి, అందుబాటులో ఉన్న మిగులు నుండి వారికి మరింత బోనస్ ఇవ్వడానికి ఎటువంటి సమర్థన లేదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఆ తరువాత వచ్చిన పరిశీలనలు రెండు పరిస్థితుల ద్వారా షరతు విధించబడ్డాయి, అవి: (1) ఆ సందర్భంలో సేల్స్ మెన్ లు తమకు లభించిన కమీషన్ ను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత తగిన వేతనాలు పొందుతున్నారని, (2) ఆ సందర్భంలో సేల్స్ మెన్ లు కేవలం కార్మికులలో ఒక చిన్న భాగం మాత్రమేనని, వారు అప్పటికే లాభాల్లో కొంత భాగాన్ని

పొందినందున, వారు ఇప్పటికే లాభాల్లో వాటాను పొందినందున, వారు అందుబాటులో ఉన్న మిగులు నుండి ఇతర కార్మికులకు హాని కలిగించే విధంగా ఎటువంటి అదనపు వాటాను పొందలేరని పేర్కొన్నారు. పెద్ద సంఖ్యలో.. ప్రస్తుత కేసులో ఈ రెండు షరతులు వర్తించవు. సర్వీస్ ఛార్జీలు, చిట్కాల పంపిణీ ద్వారా లభించే మొత్తాలు వేతనాలను జీవన వేతన స్థాయికి తీసుకురావడానికి సరిపోవని ఆధారాలు చూపిస్తున్నాయి. అంతేకాకుండా సర్వీస్ ఛార్జీల పంపిణీలో పిటిషనర్ల పనివారంతా భాగస్వామ్యం వహిస్తారు, తద్వారా అందుబాటులో ఉన్న మిగులు నుంచి బోనస్ పంపిణీ విషయంలో అదే స్థాయిలో నిలబడ్డారు. కాబట్టి పిటిషనర్లు వోల్టాస్ లిమిటెడ్ (1) విషయంలో చేసిన పరిశీలనలను సద్వినియోగం చేసుకోలేరు.

ఇప్పుడు 1953-54 సంవత్సరానికి అందుబాటులో ఉన్న మిగులు విషయానికి వస్తే, నికర లాభాలు ఆర్.ఇ.; అని ట్రిబ్యునల్ గుర్తించింది. 98,343 మంది నెలవారీ వేతన బిల్లు నెలకు రూ.5,500 ఉన్నందున మూడు నెలల బోనస్ ను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే సమంజసమేనని అభిప్రాయపడింది. అయితే, అందుబాటులో ఉన్న మిగులును లెక్కించడానికి ట్రిబ్యునల్ ఫుల్ బెంచ్ ఫారాలకు అనుగుణంగా ఒక చార్టును రూపొందించలేదు., ముందస్తు ఛార్జీలకు అలవెన్స్ చేసినప్పటికీ, మూడు నెలల బోనస్ చెల్లించడానికి అనుమతించడానికి గణనీయమైన మిగులు ఉందని ట్రిబ్యునల్ తెలిపింది.

5

ట్రిబ్యునల్ తీర్పులోని ఈ బలహీనతకు పిటిషనర్ ప్రధాన దాడిని నిర్దేశించారు. అయితే పిటిషనర్ కూడా ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. అందుబాటులో ఉన్న మిగులును చూపించే చార్ట్ ను సమర్పించలేదు, దాని లెక్కల ప్రకారం, సాధారణంగా అటువంటి అన్ని సందర్భాల్లో యజమాని ద్వారా చేయబడుతుంది. దీనికి కారణం ఏమిటంటే, బ్యాలెన్స్ షీట్ మరియు పిటిషనర్ యొక్క లాభనష్టాల ఖాతాను చాలా విచిత్రమైన

రీతిలో నిర్వహిస్తారు, దీని నుండి ఫుల్ బెంచ్ ఫార్ములా ప్రకారం గణాంకాలను రూపొందించడం సులభం కాదు. అయితే 1953-54 లో నెట్ లాభాలు రూ.98,000 పైన ఉన్నాయనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. లాభనష్టాల ఖాతాలో ఇప్పటికే తరుగుదల కల్పించారు మరియు ట్రిబ్యునల్ నికర లాభాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నందున, తరుగుదల వసూలు చేసిన తరువాత నికర లాభాలు మరింత తరుగుదలకు అనుమతించాల్సిన అవసరం లేదు. పునరావాసం విషయానికొస్తే పునరావాసం కోసం ఎక్కడా స్కోప్ లేదని మనకు అనిపిస్తోంది. ప్రస్తుత సందర్భంలో, లాభనష్టాల ఖాతా నుండి మరమ్మతులు మరియు భర్తీలను మనం కనుగొన్నాము, దీనిలో 'పునరావాసం అని అర్థం చేసుకున్నవి ఖర్చులుగా వసూలు చేయబడతాయి. ఇక ఆదాయపు పన్ను విషయానికొస్తే.. ఆ తర్వాతి సంవత్సరంలో ఈ రేటు 45 శాతంగా ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. తద్వారా ఆదాయపు పన్ను సుమారుగా రూ.ఆర్.లకు వర్కవుట్ అవుతుంది. 44,000 మిగిలాయి, సుమారు రూ.54,000 మిగులుతుంది. అప్పుడు పెయిడ్-అప్ మూలధనంపై 6 శాతం రాబడి వస్తుంది. , బ్యాలెన్స్ షీట్ RE;. 6,000 పెయిడ్-అప్ క్యాపిటల్, దానిపై అప్పీలుదారుడు రూ.360 పొందడానికి అర్హులు. కానీ, వ్యాపారాన్ని రూ.60 వేలకు కొనుగోలు చేశారని, దాన్ని కూడా పెట్టుబడిగా పరిగణించాలని మా ముందు కోరారు. ఇది వాస్తవమే అయినప్పటికీ ట్రిబ్యునల్ ముందు ఆధారాలు లేవని, బ్యాలెన్స్ షీట్ లో ఈ సంఖ్యను మూలధనంగా చూపించలేదని చెప్పక తప్పదు. ఈ పరిస్థితుల్లో పిటిషనర్ సాక్ష్యాధారాలు లేనప్పుడు ఐఎస్ఆర్లను అనుమతించే మూలధనాన్ని క్లెయిమ్ చేయలేరు. 60,000, ఇది ఉంటుంది,

ఏదేమైనా, అప్పీలుదారుడు వీలైతే ఈ అసాధారణ సంవత్సరాలను రుజువు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉండండి. మునుపటి ఛార్జీలలో చివరిది వర్కింగ్ క్యాపిటల్పై రాబడి. దానిపై కూడా ఎంత మొత్తాన్ని

వర్కింగ్ క్యాపిటల్ గా ఉపయోగించారనే దానికి తగిన ఆధారాలు లేవు. ఈ పరిస్థితుల్లో మూడు నెలల బోనస్ ఇవ్వడాన్ని మన ముందు సవాలు చేయలేం.

అప్పీలుదారుని కేసు ప్రకారం మిగులు ఎంత ఉందో చూపించే చార్ట్ ను మా ముందుంచమని మేము పిటిషనర్ ను కోరాము. ఆ చార్టును అందించి రూ.28,550 లభ్యమైన సర్ప్లస్ను చూపించారు. ప్రతిస్పందకులు ఆ చార్టులోని అనేక అంశాలను విభేదిస్తారు 'మరియు బహుశా సరైనది. కానీ ఈ ఏడాది అందుబాటులో ఉన్న మిగులు మొత్తాన్ని రూ.28,550 గా అంగీకరించినా రూ.16,500 వచ్చే మూడు నెలల బోనస్ ఇవ్వడం సమంజసం కాదు. 8,100 తిరిగి ఆదాయపు పన్ను నుంచి అప్పీలుదారుడికి వస్తాయి. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో year_153-54 బోనస్ విషయంలో ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పు సరైనదేనని భావిస్తున్నాం.

ఆ తర్వాత 1954-55 సంవత్సరానికి వద్దాం. ఆ సంవత్సరానికి దరఖాస్తుదారుడు బ్యాలెన్స్ షీట్ మరియు లాభనష్టాల ఖాతాను కూడా సమర్పించలేదు. అయితే 1954-55 లో లాభాలు వచ్చాయని ట్రిబ్యునల్ ముందు అంగీకరించారు. అందువల్ల మూడు నెలల వేతనాన్ని బోనస్ గా చెల్లించడానికి తగినంత లాభం ఉందని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ట్రిబ్యునల్ తీరుపై విమర్శలు వెల్లువెత్తుతున్న నేపథ్యంలో గణాంకాలు లేనప్పుడు ట్రిబ్యునల్ ఈ ఏడాదికి బోనస్ ఇవ్వడం సరికాదని హితవు పలికారు. పిటిషనర్ చేసిన తప్పిదం వల్ల గణాంకాలు లభ్యం కావడం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. 1956-57 సంవత్సరానికి సంబంధించిన బ్యాలెన్స్ షీట్, లాభనష్టాల లెక్కలు మరో సంబంధం లేకుండా తయారైనట్లు గుర్తించారు. 1954-55 నాటి లెక్కలు అందుబాటులో ఉన్నాయని స్పష్టమవుతోంది. అందువల్ల వాటి ఉత్పత్తికి లోపం స్పష్టంగా పిటిషనర్ పైనే ఉంటుంది. అయితే 1954-55 సంవత్సరానికి

గాను రూ.85,000 కు పైగా లాభాలు వచ్చాయని స్టే పిటిషన్ కు సంబంధించి ఏఎం తరపున కోర్టులో దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ లో పేర్కొన్నారు.

7

1954-55 సంవత్సరానికి సంబంధించిన లెక్కలు చూపించాలని పిటిషనర్ ను కోరగా ఒరిజినల్ ఖాతాలను తీసుకువచ్చి మాకు చూపించాం. ఈ ఖాతాలు ప్రతివాదుల తరఫున దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ లో పేర్కొన్న లాభాల సంఖ్యను ధృవీకరిస్తాయి. 1953-54 సంవత్సరానికి సంబంధించిన లాభనష్టాల ఖాతాలో నీటి ఛార్జీలను తిరిగి చెల్లించడానికి రూ.13,000 కు పైగా వస్తువు ఉందని, ఇది శ్రమ శ్రమకు సంబంధించిన 'బాహ్య ఆదాయం' అని పేర్కొన్నారు. ఈ మొత్తాన్ని 1953-54 లాభం నుంచి మినహాయిస్తే ఆ ఏడాది లాభం కూడా రూ.85,000 లేదా అంతకంటే ఎక్కువ అవుతుంది. అందువలన 1954-55 సంవత్సరంలో లాభాలు దాదాపు 1953-54 సంవత్సరానికి సమానంగా కనిపిస్తాయి. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో 1954-55 సంవత్సరానికి మూడు నెలల వేతనాన్ని బోనస్ గా ఇవ్వడంలో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు.

సెలవు.

ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 22 (1954 నెంబరు వీఎల్ ఐ) నిబంధనల దృష్ట్యా ట్రిబ్యునల్ 15 రోజుల క్యాజువల్ కమ్ సిక్ నెస్ లీవ్ ఇవ్వడం సమంజసం కాదన్నది పిటిషనర్ వాదన. ఈ కేసును ఈ కోర్టు ఇన్ మెసర్స్ దాల్మియా సిమెంట్ (భారత్) లిమిటెడ్ న్యూఢిల్లీ వర్సెస్ గా పరిగణించింది. వారి పనివారు మరియు మరొకరు (1) మరియు అనారోగ్యం-కమ్-క్యాజువల్ సెలవులకు సంబంధించి, 22 గరిష్టంగా 12 రోజుల మొత్తం సెలవును పూర్తి వేతనాలతో కూడిన అనారోగ్య సెలవుగా నిర్ణయించారు, మరియు లెజిస్లాచర్ యొక్క ఈ శాశ్వత దిశను విస్మరించడం ట్రిబునల్ కు అందుబాటులో లేదు. ఈ కేసులో ట్రిబ్యునల్ కు ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ యాక్ట్

లోని సెక్షన్ 22 లోని అంశాల గురించి తెలుసు. అయితే, '12 రోజులకు బదులుగా 15 రోజుల సెలవును మంజూరు చేయాలని నిర్ణయించింది .

8

ఇది చట్టవిరుద్ధమని, క్యాజువల్ కమ్ సిక్ నెస్ లీవ్ మొత్తాన్ని చట్టంలో పొందుపరిచిన విధంగా 12 రోజులకు తగ్గించాలని మా అభిప్రాయం.

హోటల్ కిచెన్లు ఫ్యాక్టరీగా ఉంటాయని, ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ యాక్ట్ కిచెన్ సిబ్బందికి వర్తించదని ప్రతివాదుల తరఫున కోరారు. అయితే లిఖితపూర్వక ప్రకటనలో ఈ అంశాన్ని లేవనెత్తలేదు, ప్రతివాదుల వాదన ఏమిటంటే, కార్మికులు దానిలో కల్పించిన దానికంటే ఎక్కువ సెలవు డిమాండ్ చేయడాన్ని ఈ చట్టం నిరోధించలేదు. ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ యాక్ట్ ఈ హోటల్ కు వర్తిస్తుందనడంలో ఎలాంటి వివాదం లేదు. హోటల్ కిచెన్ ఫ్యాక్టరీ అవుతుందా, అందువల్ల వంటగదిలో పనిచేసే సిబ్బందికి ఢిల్లీ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ యాక్ట్ అమలు నుంచి మినహాయింపు ఉంటుందా అనేది ప్రస్తుత అప్పీల్ లో నిర్ణయించలేని ప్రశ్న. ఐడి: క్యాజువల్ కమ్ సిక్ నెస్ లీవ్ కు సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ యొక్క క్రమం పైన సూచించిన విధంగా మార్చబడింది.

ప్రావిడెంట్ ఫండ్..

ఎంప్లాయీస్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్స్ యాక్ట్ (1952 నెం.19)ను హోటల్ పరిశ్రమకు పొడిగించామని, ప్రావిడెంట్ ఫండ్ కు సంబంధించిన తీర్పులోని నిబంధనలు ఎంప్లాయీస్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్స్ యాక్ట్ నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉన్నందున ప్రావిడెంట్ ఫండ్ కు సంబంధించినంత వరకు అప్పీల్ ను ఒత్తిడి చేయడం లేదని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది పేర్కొన్నారు.

వేతన స్కేల్స్..

కార్మికులు కొన్ని స్కేళ్లు వేతనం ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు. కానీ ట్రిబునల్ కు స్థిరమైన ప్రమాణాలు ఉన్నాయి, ఇవి కార్మికులు కోరిన దానికంటే కొంత తక్కువగా ఉంటాయి. ఢిల్లీ ప్రాంతంలోని కొన్ని హోటళ్లలో ఉన్న స్కేల్స్ కు అనుగుణంగా తాము నిర్ణయించిన స్కేల్స్ ఉన్నాయని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ముఖ్యంగా ఇది సెసిల్ మరియు గ్రాండ్ హోటల్స్ లోని పొలుసులను సూచిస్తుంది, ఇవి ఇంచుమించు సమానంగా ఉంటాయి.

9

అయితే పిటిషనర్ లక్ష్మి చాంద్ నరులా వాంగ్మూలంపై ఆధారపడి ఉన్నారు. మెరీనా హోటల్ బీ కేటగిరీలో ఉందని ఢిల్లీ క్యాటరర్స్ అసోసియేషన్ కార్యదర్శి తెలిపారు. న్యూ ఢిల్లీ, సివిల్ లైన్స్ ఢిల్లీలోని దాదాపు అన్ని హోటళ్లను కలుపుకుని మెరీనా హోటల్ క్యాటగిరీ ఏను కార్మికులు ఉంచారని ప్రతివాదుల తరఫున హోటల్ వర్కర్స్ యూనియన్ కార్యదర్శి డి.డి.సింగ్ చేసిన ప్రకటన కూడా మా దృష్టిని ఆకర్షించింది. గ్రాండ్ మరియు సెసిల్ హోటల్స్ సివిల్ లైన్స్ ఢిల్లీలో ఉన్నాయి మరియు సింగ్ వాదన ఏమిటంటే అవి పోల్చదగినవి, అయినప్పటికీ అతను చాలా పదాలలో అలా చెప్పలేదు. నరులా ప్రకారం మెరీనా హోటల్ బి కేటగిరీలో ఉన్నందున, దీనిని గ్రాండ్ మరియు సెసిల్ హోటల్స్ తో పోల్చలేమని పిటిషనర్ వాదించారు. అయితే, శ్రీ నరులా యొక్క సాక్ష్యం సెసిల్ మరియు గ్రాండ్ హోటల్స్ ఏ వర్గంలో ఉన్నాయో చూపించలేదు. కానీ మొత్తమ్మీద మెరీనా హోటల్ సెసిల్ అండ్ గ్రాంట్ హోటల్స్ కోవకు చెందినదేనని సింగ్ సాక్ష్యాలు చెబుతున్నాయి. సాక్ష్యాధారాలు ఉన్న ఈ స్థితిలో, సెసిల్ మరియు గ్రాండ్ హోటల్స్ కంటే మరీనా హోటల్ ఏ విధంగానూ తక్కువ కాదనే ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయాన్ని విస్మరించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. అదే నిజమైతే, సెసిల్ మరియు గ్రాండ్ హోటల్స్ లోని స్కేల్స్ ను ఇంచుమించు పోలి ఉండే ట్రిబ్యూనల్ నిర్ణయించిన వేతన ప్రమాణాలను వ్యతిరేకించలేం; అలాగే స్కేల్స్ అంతర్గతంగా తగ్గింపుకు పిలుపునిచ్చేంత ఎక్కువగా లేవు. పిటిషనర్ కు తాము నిర్ణయించిన వేతనాలను చెల్లించే

సామర్థ్యం ఉందన్న ట్రిబ్యునళ్ల అభిప్రాయాన్ని విస్మరించడానికి కూడా కారణం కనిపించడం లేదు. 1954-55 నుంచి లాభాలు తగ్గిన మాట వాస్తవమే. అయినప్పటికీ ఈ వేతన స్కేల్స్ ప్రవేశపెట్టడం వల్ల వేతన బిల్లు పెంపును హోటల్ భరించగలదన్న ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయం తప్పని భావించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ నిర్దేశించిన ప్రమాణాల విషయంలో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని భావిస్తున్నాం.

డియర్నెస్ అలవెన్స్..

ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించిన కరువు భత్యం ప్రస్తుత స్కేలుకు అనుగుణంగా ఉంది.
10
కార్మికులు రూ.35 డిమాండ్ చేస్తుండగా ట్రిబ్యునల్ నెలకు రూ.20 గా నిర్ణయించి'ఒక కార్మికుడు హోటల్లో భోజనం చేస్తే ఆ మొత్తాన్ని రూ.15 తగ్గించారు. కానీ అతను హోటల్ అందించే వసతిలో నివసిస్తూ, అక్కడ భోజనం చేయకపోతే ఆ మొత్తం రూ.5 తగ్గుతుంది; అతను నివసించే చోట మరియు హోటల్లో భోజనం చేసే చోట అతనికి కరువు భత్యం చెల్లించబడదు. ప్రత్యేకించి 1950 మే 17 న శ్రీ దులత్ అవార్డుకు ముందు నుంచీ హోటల్ లో ఉన్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా లేనప్పుడు, ఈ విషయంలో ట్రిబ్యూనల్ తీసుకున్న అభిప్రాయంతో విభేదించాల్సిన అవసరం లేదు.

అందువల్ల పైన పేర్కొన్న క్యాజువల్ కమ్ సిక్ నెస్ లీవ్ లో ధీమోడిఫికేషన్ విషయంలో తప్ప అప్పీల్ విఫలం అవుతుంది మరియు ఖర్చులతో దానిని కొట్టివేస్తారు.

స్వల్ప మార్పులు మినహా అప్పీలును కొట్టివేశారు.